

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta Pedagogická

Bakalářská práce

Výročí 150 let od založení Náprstkova muzea v Praze

Vendula Moulisová

Vizuální kultura se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Mgr. Jan Souček

Plzeň 2012

Zadání BP

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni.....

Podpis:.....

Poděkování:

Touto cestou bych chtěla poděkovat mému vedoucímu bakalářské práce Mgr. Janu Součkovi, za odborné vedení, ochotu, cenné rady a připomínky při tvorbě mé práce.

V Plzni.....

Podpis:.....

Anotace

Cílem mé bakalářské práce bylo vytvořit kompletní propagaci k příležitosti 150letého výročí Náprstkova muzea. V rámci mé praktické části vzniklo logo, manuál jednotného vizuálního stylu, katalog, plakát, leták, vizitka a další propagační prostředky jako jsou trička, tašky, propisovací tužky a další. V teoretické části je popsán vznik muzea a život Vojty Náprstka.

The aim of my bachelor work was to create a complete promotion for the 150th anniversary of the Náprstek museum. In the practical part I created a logo, a united visual style manual, a catalogue, a poster, a leaflet, a business card and other promotional products such as T-shirts, bags and pens. The theoretical part describes the foundation of the museum and the life of Vojta Náprstek.

Obsah:

1	ÚVOD.....	7
1.1	Výběr práce.....	7
2	VOJTA NÁPRSTEK A NÁPRSTKOVO MUZEUM	8
2.1	Historie domu.....	8
2.2	Historie rodiny.....	8
2.3	Vojta Náprstek a jeho životní příběh.....	9
2.4	Náprstkovo muzeum dnes.....	10
3	JEDNOTNÝ VIZUÁLNÍ STYL.....	11
3.1	Manuál jednotného vizuálního stylu.....	11
3.1.1	Logo.....	11
3.1.2	Barvy.....	14
3.1.3	Písmo.....	16
3.1.3.1	Historie písma.....	16
3.1.3.2	Použité písmo.....	17
3.1.4	Propagační prostředky.....	17
3.1.4.1	Tištěné propagační prostředky.....	18
3.1.4.1.1	Letáky.....	18
3.1.4.1.2	Plakáty.....	21
3.1.4.1.3	Katalog.....	22
3.1.4.2	Merkantilní tiskoviny.....	23
3.1.4.2.1	Dopisní papír a obálka.....	24
3.1.4.2.2	Vizitka.....	24
3.1.4.3	Reklamní předměty.....	25
3.1.4.3.1	Trička.....	25
3.1.4.3.2	Tašky.....	25
3.1.4.3.3	Hrnečky.....	26
3.1.4.3.4	Propisovací tužky.....	26
4	POUŽÍVANÉ GRAFICKÉ PROGRAMY.....	26
5	ZÁVĚR.....	27
6	RESUME.....	28
7	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	29
8	OBRAZOVÁ PŘÍLOHA.....	30

1 Úvod

Národní muzeum má několik budov v Praze i mimo ni. Součástí Národního muzea je mimo jiné např.: České muzeum hudby, Národopisné muzeum – Musaion a také Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur.

Náprstkovo muzeum navštěvují především lidé, kteří se zajímají o etnografii. Podle mého názoru je to škoda, protože si myslím, že v Náprstkově muzeu je mnoho zajímavých sbírek a expozice jsou vytvořeny velice poutavým způsobem. Například v expozici Kultury Austrálie a Oceánie je umístěné multimediální zařízení, které přehrává fotografie spojené se zvukem. Proto je škoda, že muzeum navštěvuje méně lidí, než by si zasloužilo. Ke větší návštěvnosti by mohlo přispět více propagace. V současné době je Náprstkovo muzeum propagováno především jako součást Národního muzea. Můj názor je, že by muzeum mělo mít i vlastní propagaci. A není lepší příležitost než vytvořit připomínkovou propagační akci k příležitosti výročí. Letos je to stopadesát let od založení Náprstkova muzea v Praze, původně Českého průmyslového muzea. A tuto propagaci bych chtěla vytvořit v rámci své bakalářské práce.

Přestože má muzeum v současné době své logo ve stejném vizuálním stylu jako ostatní budovy Národního muzea, rozhodla jsem se vytvořit samostatné logo, jen pro Náprstkovo muzeum. Součástí mé propagace bude logomanuál, katalog, plakát a další propagační prostředky, které by měly být součástí každé dobré propagace. Ve své bakalářské práci postupně popíši vývoj každého materiálu. Od návrhů, přes různé varianty, až po výsledné výtvarné koncepce.

1.2 Výběr práce

Téma mé bakalářské práce je Výročí 150 let od založení Náprstkova muzea v Praze. V době zadání práce jsem Náprstkovo muzeum znala, ale nikdy jsem ho nenavštívila, ani jsem si o něm nehledala žádné informace. To se ale rychle změnilo. Nejprve jsem hledala na internetu. A to jak o muzeu, tak i o Vojtovi Náprstkovi a jeho rodině. Knihy byly dalším zdrojem informací. Náprstkův životní příběh je tak široký a hlavně zajímavý, že by bylo potřeba přečíst mnoho publikací a pořád bych zjišťovala nová fakta. Ta jsem potřebovala, abych mohla vytvořit logo a další propagační materiály.

2 Vojta Náprstek a Náprstkovo muzeum

Náprstkovo muzeum bylo založeno před stopadesáti lety Vojtou Náprstkem. V této kapitole bych se chtěla věnovat právě vzniku tohoto muzea a také životu Vojty Náprstka, který byl velice pozoruhodný.

2.1 Historie domu

Dům U Halánků stojící na Betlémském náměstí si prošel mnoha úpravami. Postupně se v domě vystřídal hodně významných majitelů a většina z nich zde vedli várečnou a sladovnickou živnost. Současná podoba domu vzniká až v 16. století, kdy bylo spojeno domů několik.

V roce 1826 koupili dům U Halánků rodiče Vojty Náprstka. Antonín Fingerhut s manželkou Annou zde vedli pivovar, vinopalnu a hostinec.

2.2 Historie rodiny

Anna, rozená Homová, byla díky nešťastné události v rodině od raného dětství vedena k práci. Její otec zemřel a ona, protože chtěla mít alespoň základní vzdělání, si musela výuku odpracovat. V 11 letech odchází do služby a těžce pracovat musí celý život. Je dvakrát vdaná. První manžel zemřel po 11 letech manželství. Po třech letech se Anna opět provdá, ale ani toto manželství nemá dlouhého trvání. Po smrti druhého manžela už zůstává sama a další čtyřicet let vede celý rodinný podnik. Také díky tomu, že nikdy nezapomněla na své těžké začátky, pomáhala celý život chudým lidem.

Z druhého manželství měla Anna dva syny, Ferdinanda a Vojtěcha. Starší syn Ferdinand po maturitě začíná cestovat a sbírat zkušenosti v tamních pivovarech, které pak uplatňuje v rodinné živnosti. Zajímal se ale i o kulturní život, organizoval koncerty, literární večery, překládal divadelní hry z francouzštiny a věnoval se literatuře. Od matky dostal Černý pivovar na Karlově náměstí, který ale časem prodal a věnoval se jen literatuře a mecenášství.

2.3 Vojta Náprstek a jeho životní příběh

Mladší syn Adalbert Fingerhut, narozený 17. 4. 1826, se chtěl po ukončení studia gymnázia věnovat orientalistice, ale na matčino přání šel studovat do Vídně práva. V té době se také rozhodl nechat si počestit jméno, díky tomu se stal z Adalberta Fingerhuta Vojtěch Náprstek. Studium práv ale nedokončil, protože se aktivně podílel na revolučním povstání a byl na něj vypsán zatykač. Díky tomu se rozhodl utéct do Ameriky. Odcházel tam s velkým snem a to, že v Americe založí kolonii českých uprchlíků. To se mu však nepodařilo. A tak než se naučil mluvit anglicky, pracoval například jako kameník, lepič obálek a také vyráběl rakve. Matka ho po celou dobu finančně podporovala a díky tomu si mohl otevřít vlastní knihkupectví v Milwaukee. Později se v Americe stal veřejným notářem, vydával časopis a pomáhal českým emigrantům. Také byl přítomen mírových jednání s dakotskými indiány. Díky tomu s nimi navázal přátelství a dostal od nich mnoho exponátů, které se staly základem pro etnografické muzeum.

V roce 1858 se vrací do vlasti a to jen díky tomu, že mu matka vyjednala amnestii pro politické hříšníky. Po návratu domů jí pomáhá s rodinnou živností – vede účetnictví. Také se seznamuje s Pepičkou Křížkovou, která pracovala u jeho matky. Ta ovšem s jejich svatbou nesouhlasí a proto se koná až dva roky po matčině smrti. Po šestnácti letech známosti. Jejich manželství bylo bezdětné, ale vychovávali pět osiřelých dívek.

Vojta Náprstek se velice zajímal o moderní výrobky, které měly usnadňovat lidem práci. Roku 1862 se zúčastnil světové výstavy v Londýně, kde si nakoupil některé výrobky a přivezl je do vlasti. Výstavou se inspiroval natolik, že téhož roku pomáhal organizovat Průmyslovou výstavu na Střeleckém ostrově. Po skončení výstavy byly některé předměty přesunuty do domu u Halánků, kde Vojta Náprstek plánoval vybudovat průmyslové muzeum. V té době ho navštěvovalo mnoho různých cestovatelů a emigrantů, kteří se vrátili do Čech a přivezli Náprstkovi různé dary a exponáty. Díky tomu se mu začínají zvětšovat sbírky z Ameriky, ale také Afriky, Číny a Japonska. Rozšíření národopisné sbírky ho přinutilo přeměnit svůj dům na etnografické muzeum.

V té době se v domě u Halánků pořádali přednášky, scházelo se tam mnoho známých osobností a vzniká tam Americký klub dam, jehož předsedou je zvolen právě Vojta Náprstek. Přednášeli tam osobnosti tehdejšího kulturního světa. Ale cílem klubu

nebylo jen členky vzdělávat, věnovali se i charitě. V klubu se během 25 let vystřídalo téměř 900 žen a to svědčí o jeho tehdejší popularitě.

Vojta Náprstek celý život propaguje modernizaci. Snažil se u nás prosadit kanalizaci, dlažbu, veřejné osvětlení ulic, zavedení telefonu a byl u zrodu mnoha dalších projektů, které měly modernizovat Prahu i další města. Díky těmto jeho zájmům mělo vzniknout v domě u Halánků právě průmyslové muzeum. Místo něj se však v tomto domě vytváří muzeum etnografické.

V roce 1873 umírá Náprstkova matka Anna a odkazuje mu dům u Halánků a dům, který zdědila po své sestře. Toto dědictví Vojtovi umožní splnit si svůj největší sen a rok po matčině smrti otevírá muzeum pro veřejnost.

Roku 1874 byl položen základní kámen nové muzejní budovy, která stojí dodnes. Díky tomu, že se Vojtova etnografická sbírka stále rozšiřovala, byla jeho sbírka technických předmětů předána Národnímu technickému muzeu.

Po smrti paní Anny nechává Vojtěch chod celé živnosti na manželce Pepičce a sám se věnuje komunální politice. Také připravuje velkou národopisnou výstavu, které se ale nedožije. Podléhá záchvatu mrtvice 2. 9. 1894. A protože byl prosazovatelem moderních technologií, je na jeho přání tělo převezeno to německé Gothy, kde je zpopelněno.

Pepička po jeho smrti dlouhou dobu trpí depresemi, ale přesto se dál stará o muzeum a o dobročinné spolky, které založil Vojta Náprstek. Pomůže jí až dostavba muzea v roce 1894, ke kterému bylo přikoupeno několik sousedních domů a bylo přestavěno do podoby, jakou známe dnes. Vojta Náprstek muzeu odkázal veškerý svůj majetek včetně knihovny, která obsahuje 46 000 knih a 18 000 fotografií.

V roce 1993 se Náprstkovo muzeum dostalo do správy Národního muzea, kde je dodnes.

2.4 Náprstkovo muzeum dnes

V současné době má Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur mnoho exponátů, ale veřejnost může shlédnout jen malou část sbírkového fondu. V současnosti jsou v muzeu čtyři stálé expozice: Indiánské kultury Severní a Jižní Ameriky, Kultury Austrálie a Oceánie, Mincovníctví Mexika a Nias – ostrov předků

a mýtů. Také se v muzeu konají výstavy, přednášky, výtvarné dílny pro děti a mnoho dalších akcí.

3 Jednotný vizuální styl

Jednotný vizuální styl znamená použití stejných elementů: loga, barvy, písma, motivů, atd. pro veškerou propagaci muzea. Já jsem tyto prvky používala pro letáky, plakáty, katalogy, vizitky a další propagační materiály. Jednotný styl je důležitý pro to, aby si spotřebitel dokázal spojit různé druhy propagace, které se k němu dostanou.

3.1 Manuál jednotného vizuálního stylu

Manuál jednotného vizuálního stylu obsahuje veškeré informace o tom, jak logo vypadá, jak se může používat. Jaké lze aplikovat písmo na propagační prostředky a ostatní materiály. Obsahuje též barvy, které muzeum v této propagaci bude využívat. Dále jsou v manuálu představeny doplňkové prvky, které se skládají z motivu masky nebo námětu, který byl vytvořen pro 150 let Náprstkova muzea a dalších. Součástí jsou také tiskoviny, jak propagační, tak obchodní. A v neposlední řadě manuál obsahuje též představení propagačních prostředků jako jsou trička, hrnečky, tašky a propisovací tužky.

Pro manuál jsem zvolila stejnou barevnost jako se objevuje u propagačních prostředků. Na titulní stranu jsem umístila do levé části logo a pozadí je vytvořeno barevným přechodem z hnědé do žluté barvy. Toto pozadí se nalézá i na dalších stránkách, které představují vždy úvod pro danou kapitolu. Na těchto stránkách se ještě vyskytuje logo a dále jen krátký text, který představuje název kapitoly. Pro ostatní stránky, kde je více informací a jsou součástí i obrázky, jsem zvolila jednolitou světle žlutou barevnost, která je jen doplněna žlutým pruhem po levé straně. Tuto barevnost jsem použila proto, aby důležité informace na stránce byly dobře čitelné [viz. příloha I].

3.1.1 Logo

Logo jsem se snažila vytvořit tak, aby podléhalo všem pravidlům, které by dobré logo mělo mít. Proto jsem se nejprve zaměřila na originalitu. Chtěla jsem vytvořit takovou značku, kterou bude možno uvádět na všech propagačních materiálech. Bude jednoznačná, srozumitelná a hlavně snadno zapamatovatelná. Neopomněla jsem ani

na poslední pravidlo a to, že značka musí být jednoduchá, aby dobře působila, jak při zmenšení, tak i při zvětšení.

Jelikož jsem vytvářela logo pro etnografické muzeum, chtěla jsem ho vytvořit tak, aby to z něj bylo na první pohled čitelné. Od samého začátku jsem věděla, že pokud budu chtít dělat jen typografické logo ze začátečních písmen, mohla by nastat chvíle, že by si ho lidé mohli plést z logem Národního muzea, protože má stejné iniciály. Přesto jsem v prvních variantách začala pracovat s iniciály a snažila jsem se vymyslet písmo, které by dokázalo vystihnout charakter muzea. Tam nastal problém v tom, že iniciály sice byly čitelné, ovšem když jsem chtěla tento font uplatnit na celý nápis Náprstkova muzea, nebyl už dostatečně srozumitelný a přehledný. Zkoušela jsem na text použít jiné písmo, než ve kterém jsem tvořila iniciály, ale různé fonty se tloukly a nevytvářely vizuálně příjemnou kompozici [viz. příloha II].

V dalších variantách jsem se zaměřila nejen na typografické logo, ale chtěla jsem zkusit použít nějaké grafické prvky. Inspirovala jsem se exponáty v Náprstkově muzeu, kde jsou na keramice a oblečení uplatněny různé ornamenty. Ty jsem se snažila zestylizovat a použít je k začátečním písmenům. Stále ale zůstávaly dominantní iniciály [viz. příloha III].

Postupem času jsem začala tvořit návrhy loga, u kterých převládal grafický prvek. Těchto návrhů ovšem nevzniklo moc, protože v nich bylo moc informací a logo přestávalo být jednoduché. Proto jsem se v dalších variantách začala zaměřovat zvláště na značku čistě typografickou a zvláště na čistě grafickou.

Jednou z variant, které jsem se věnovala, byla maska. Inspirace opět přišla přímo z muzea, kde je vystaveno mnoho masek. Ty sloužily lidem jako obřadní předměty, které používaly při narození dítěte, svatbách a smrti člověka. Pro tyto lidi byly masky velice důležité. Proto jsem se zaměřila na to, že i při zjednodušení a převedení do grafické podoby, z ní musí stále vyzařovat účel, ke kterému byla používána.

Zprvu jsem vycházela ze tří variant masky. Vybrala jsem tu, která se mi nejvíce líbila. Protože byla zpočátku velice složitá, začala jsem z ní odstraňovat přebytečné prvky a zestylizovala jsem ji. Moje zjednodušování došlo až do takové formy, kdy maska začala být až moc strohá. Proto byla vybrána střední cesta [viz. příloha IV].

Stále jsem také ještě pracovala i na variantě typografické s jednoduchým grafickým prvkem. Zkoušela jsem umisťovat iniciály vedle sebe, pod sebe i na koso.

Nejprve jsem doplňovala písmena geometrickými prvky. Inspirací pro mě byly opět ornamenty na keramice a oblečení. Tyto varianty, ale stále působily roztráštěně. Proto jsem geometrické prvky propojila a za písmeny vznikl pruh, který nepřiléhá přímo na písmo, proto bylo stále čitelné. Tento pruh mne přivedl na myšlenku, že by za písmeny skutečně mohl vést nějaký ornament. Zkusila jsem použít šipky, křížky, trojúhelníky a další elementy. Přestože jsem použila na ornamenty tlumenou šedou barvu, působilo logo příliš roztráštěně.

I když jsem písmena umístila na koso od sebe, aby vznikl větší prostor pro ornament, nepůsobilo to dobře. Proto jsem zkusila pozadí loga vytvořit stejnou barvou jako logo, ale to také příliš nefungovalo.

Vrátila jsem se tedy k původní variantě, kdy písmena byla umístěna pod sebe a za nimi běžel souvislý pruh. Vznikala tam ale prázdná místa, která působila rušivě, proto jsem pruh upravila. Využila jsem tedy toho, že mezi písmeny N a M vznikne jakási šipka, která může znázorňovat, že původcem pruhu byl ornament [viz. příloha V].

Poslední varianty, které jsem při tvoření loga vymyslela, byly ty, kde jsem chtěla zkusit propojit písmo použité v předchozí variantě s grafickou podobou masky. Tyto návrhy nedopadly šťastně, bylo tam použito příliš informací [viz. příloha VI].

Proto jsem se začala rozhodovat mezi dvěma značkami, které vznikly. První byla grafická podoba masky a druhá byla písmena umístěná vertikálně, za nimiž probíhá pruh. Masky by se jistě k etnografickému muzeu hodila více. Ale protože Národní muzeum a všechna muzea pod něj spadající mají svá loga, vytvořená piktogramem. A Náprstkovo muzeum používá piktogram masky. Nechtěla jsem pro svoji propagaci používat stejný typ motivu. Proto jsem se přiklonila k druhé variantě a grafickou podobu masky budu používat jen jako doplňkový prvek [viz. příloha VII].

Finální logo jsem ještě chtěla doplnit textem Náprstkovo muzeum, který by se mohl objevovat u značky. Opět jsem vyzkoušela mnoho návrhů. Zkoušela jsem text umisťovat vedle písmen tak, že vznikly dva řádky pod sebou a za tento text jsem dávala pozadí, které navazovalo na pruh za iniciálami. Tyto varianty nebyly dobře čitelné, protože první písmena se odlučovala od dalšího textu.

Text jsem zkusila umístit i po stranách loga. Nejprve jsem umístila celý nápis NÁPRSTKOVO MUZEUM pod sebe na levou, a poté i na pravou stranu. Toto seskupení na mne ale působilo nevyváženě. Poté jsem zkusila vytvořit další variantu.

Na levou stranu jsem umístila vertikálně řazený text NÁPRSTKOVO a na pravou stranu stejně řazené MUZEM. Pod text jsem u některých variant také dala stejně barevný pruh. Tyto varianty na mne působily moc mohutně.

Jako poslední možnost umístění jsem zvolila horní a dolní okraj loga. Nad horní písmeno N jsem umístila nápis NÁPRSTKOVO a pod písmeno M jsem umístila text MUZEUM. Ovšem horní text byl příliš dlouhý a částečně na pravé straně vycházel mimo značku. To působilo nevyváženě. Proto jsem zvolila jako nejlepší poslední variantu, kde jsem umístila oba texty pod sebe, dolů pod logo. Opět jsem zkusila variantu s pozadím za textem, ale lepší byla ta, kde žádné nebylo [viz. příloha VIII].

Jako další variantu loga jsem musela k vytvořenému motivu přiřadit heslo „150 let“, jelikož se jedná o propagaci tohoto výročí. Opět vzniklo mnoho nápadů. Nejprve jsem vycházela z fontu písma Myriad pro. To jsem postupně upravovala, ale stále jsem zůstávala u kulatých tahů. Když se ale na jednotlivé materiály umístila tato značka společně s logem Náprstkova muzea nevypadalo to vůbec dobře.

Další možnou variantu jsem vytvořila pomocí hranatých tahů u čísla 5 a 0. Různě jsem je natáčela, skládala s textem LET, až jsem po mnoha nákresech dospěla k finální podobě. Ta je vytvořena stejnými tahy a je v ní použit také prvek výplně, který se objevuje v logu Náprstkova muzea. Tato varianta se může používat s logem, samostatně bez loga a také s textem LET i bez něj. [viz. příloha IX]

3.1.2 Barvy

Barvy u člověka vyvolávají rozmanité pocity a dokážou také působit na náladu. Každá barva má svůj symbolický význam, ale ten se může měnit vzhledem k tradicím a kulturám. Druhů barev je mnoho a můžeme je tak rozdělit do několika skupin. Pestré, které můžeme dělit na primární, sekundární a terciální. Opakem pestrých barev jsou neutrální, kterým se také říká achromatické a je to bílá, černá a všechny odstíny šedé barvy.

Já jsem pro svoji propagaci zvolila šest barev, které používám. Nejprve bych zmínila barvy achromatické, které jsem zvolila proto, že působí harmonicky se všemi ostatními barvami. A také proto, že se vždy v propagaci hodí černobílé varianty všech prvků.

Bílá barva působí lehce, klidně svátečně a čistě. Ve své propagaci ji aplikuji například v logu, kde je použité tmavé pozadí. Díky tomu se značka vyzdvihne.

Černou barvu užívám ve většině propagace. Působí vážně a slavnostně. A přesto, že v naší kultuře symbolizuje smrt a smutek, v marketingu je černá znakem vysoké kvality a elegance.

Poslední používanou neutrální barvou je šedá. Použila jsem jí hlavně proto, že je harmonická se všemi barvami a dokáže tlumit pestré barvy.

Dále jsem zvolila žlutou a hnědou barvu. Tyto pestré a teplé barvy se objevují ve všech propagačních prostředcích, pokud se nejedná o černobílou variantu. Žlutá barva dokáže působit zářivě a příjemně. Symbolizuje slunce, energii a lesk. Použila jsem jí i v lomené barvě, která vzniká smícháním pestré barvy s bílou. Taková barva ztrácí na sytosti. Já jsem tuto tlumenou barvu používala na pozadí propagačních prostředků hlavně tehdy, kdy bylo na materiálu mnoho informací a chtěla jsem, aby byly dobře čitelné. Hnědou barvu jsem použila proto, že dokáže vyvolat pocit pevnosti, užitku a solidnosti. Představuje také jistotu, domov a tradici.

Všechny jmenované vlastnosti těchto barev vystihují charakter Náprstkova muzea, a proto jsem je také použila.

Jediná výjimka, co se týká barevnosti, je leták určený pro děti a školy. Tam jsou použité různé pestré barvy, aby dokázaly upoutat právě dětské návštěvníky. V tomto letáku se objevují barvy jako je červená, zelená, modrá, oranžová a fialová.

Červená barva působí dynamicky a nápadně. Zelená vyvolává pocit svěžesti, radosti a je symbol mládí. Modrá je naopak barva klidu, míru a vyrovnanosti. Oranžová je velice poutavá a působí optimisticky. A fialová dokáže působit neklidně a těžce. Tyto pestré barvy umí dítě povzbudit a vybízí ho k aktivitě. A to je to, co propagace chce. Je všeobecně známé, že vzbudit zájem u dítěte je kolikrát lepší než u dospělého. Protože děti v dnešní době si často umějí prosadit to, co chtějí. A když se jim bude líbit barevný leták, budou chtít navštívit i muzeum. A díky tomu, že malé dítě nemůže jít samo, přijdou v doprovodu i rodiče, kterým když se bude v muzeu líbit, doporučí ho i dalším lidem. A to je ta nejlepší reklama, jaká vůbec může být.

3.1.3. Písmo

Písmo je důležitou součástí propagace. Vlastně tou nejdůležitější, protože sděluje veškeré informace o propagované instituci. Stejně jako barva, dokáže i písmo vyvolávat představy a nálady. Písmo by v každém případě mělo být snadno čitelné, tím zajistíme, že se informace dostanou bez problému do podvědomí člověka.

3.1.3.1 Historie písma

Písmo prošlo dlouhým vývojem než dostalo podobu, jakou známe dnes. Tento vývoj trval 5 000 let. Historie písma sahá až do pravěku, kde lidé zaznamenávali své myšlenky pomocí obrázků na stěnách jeskyní. V této době lidé také „zapisovali“ své nápady tak, že si dělali například zářezy na holi, uzlíky na provaze nebo kreslili šipky. Každý z těchto symbolů měl nějaký význam.

V další fázi vývoje písma přišly piktogramy. Byli to zjednodušené kresby, které vyjadřovaly nějaké slovo nebo i celou větu. K jejich rozluštění nebyla nutná znalost jazyka, protože jejich smysl byl jasný na první pohled.

Další úsek patřil ideogramům. Opět to bylo písmo vytvořené pomocí obrazových znaků. Tyto symboly zaznamenávaly slova i hlásky. Ale nebylo jednoduché získat smysl věty. To bylo způsobené tím, že používali jeden znak k vyjádření více slov. Jako příklad mohu uvést znak dvě nohy symbolizoval jak končetiny, tak i chůzi.

Poslední etapou ve vývoji písma byly fonogramy. Trvalo dlouhou dobu, než se z ideogramů staly fonogramy. Fonogram už není znak pro pojem, ale pro zvuk. Principem je analýza řeči na slabiky a hlásky. A pro ně vzniká samostatný znak. To byl počátek pro vznik abecedy, jakou známe v dnešní době.

Počátky písma vznikaly v oblastech, kde se objevovaly vyspělé kultury. Známé jsou Egypt, kde vznikly hieroglyfy, Mezopotámie a jejich klínové písmo, Čína a Fénicičané, kteří měli rovněž vlastní písmo. Také v oblastech odkud jsou dovezené exponáty v Náprstkově muzeu vznikalo písmo. V Jižní americe neexistovalo písmo jako ve vyspělých kulturách. Inkové používali uzlové písmo, tzv. kipu. Dále používali „tokapu“ to byly vytkávané geometrické tvary do oděvů, které znázorňovaly postavení jedince ve společnosti. Také v Peru se vyobrazovalo na textilie, ale i keramiku. Používali pro zobrazení tzv. pallares, což byly vyobrazené zdobené fazole. V oblasti

Střední ameriky se stále používalo obrázkové písmo a to konkrétně v civilizaci Mayů a Aztéků. V západní Africe používali ke komunikaci s jinými lidmi různě sestavené řetězce z mušlí. Počet mušlí vyjadřoval, co chce člověk říci. Podobnou formou komunikovali i severoameričtí Indiáni. Využívali také mušle, ale obarvovali je. A každá barva nesla nějaký význam.

3.1.3.2 Použité písmo

U písma bychom měli dodržovat několik zásad. Správné rozpaly, nedeformovat ho a hlavně dodržovat čistotu písma. Tu zachováme tak, že nebudeme užívat příliš fontů, velikostí a barev. Podstatný je také vhodný výběr typu písma, ten by měl korespondovat s propagovanou věcí. Já jsem si pro svoji práci vybrala Myriad Pro a jako doplňkové písmo, které se bude používat v případě, že nebude možno použít Myriad Pro, jsem zvolila Arial. Písmo Myriad pro je bezpatkové a bylo vytvořeno pro společnost Adobe. Bezserifová písma byla původně navržena jako „titulková písma“, ale v průběhu začala být využívána i pro delší texty. Tyto typy písma jsou výrazné, bez jakýchkoli detailů.

3.1.4 Propagační prostředky

Propagační prostředek – souhrnné označení pro všechny prostředky, které přenášejí propagační sdělení od subjektu k objektu propagace. Jejich úkolem je, aby adresáta upoutalo, přesvědčilo a přimělo k žádoucímu jednání – ke koupi. Je logickým celkem určitých propagačních prvků – slova, obrazu, grafického symbolu, zvuku, pohybu, světla, někdy i vůně a chuti. A tento celek je dán vždy jednotící myšlenkou propagačního sdělení.¹

Propagační prostředky jsou většinou tvořeny dvěma základními složkami. A to literární a výtvarnou. Obě tyto složky jsou stejně důležité. Dobrý propagační prostředek by měl hlavně vzbudit pozornost. Toho můžeme dosáhnout originalitou nebo nápadností. Další úkol, který by měl propagační prostředek navodit, je vyvolání zájmu a motivace. V případě muzea, by člověka mělo napadnout, že by ho chtěl navštívit. A poslední funkce je aktivizace, což znamená, že člověk muzeum navštíví. Aby

¹ GRIMPLINIOVÁ, Marie. *Stručný přehled propagace a aranžování : pro žáky SOŠ a SOU obchodního*. Plzeň, 2003. 5 s.

propagační prostředky dokázaly splnit všechna tyto poslání je potřeba, aby byly používány opakovaně a v různých kombinacích.

Pro svoji propagaci nejvíce využívám tištěné propagační prostředky. Letáky, plakáty a katalog. Dále merkantilní tiskoviny, které zahrnují dopisní papír, obálku a vizitku. Poslední součástí mé propagace jsou reklamní předměty a dárky. Do této skupiny jsem zahrnula trička, tašky, hrnečky a propisovací tužky.

3.1.4.1 Tištěné propagační prostředky

Mezi tištěné propagační prostředky patří například plakát, leták, prospekt, katalog, brožura nebo propagační dopis. Já jsem si pro svoji práci vybrala tři z těchto materiálů.

Tyto propagační prostředky jsou vyrobeny polygraficky. Já jsem si je nejprve navrhla v počítači v grafickém programu Adobe Illustrator a poté jsem je upravila pro tiskovou podobu. V této fázi jsem je odnesla do tiskárny, kde jsem je nechala zhotovit.

3.1.4.1.1 Letáky

Letáky jsou obvykle jednolistová, nepřekládaná tiskovina. Nejlépe působí jsou-li součástí propagační akce. Nejčastější formáty jsou A5, které jsem pro svoji propagaci zvolila i já.

Letáky jsem navrhovala jak v černobílé podobě, tak i v barevné verzi. Barevné varianty jsou pro návštěvníka muzea pochopitelně atraktivnější, ale ze své vlastní zkušenosti vím, že černobílý tisk se používá velice často, kvůli levnějším nákladům. Protože leták je určen pro nejširší veřejnost a má krátkou životnost, vyžaduje vtipný nápad, zajímavé řešení a poutavý text. Toho jsem se držela při tvorbě těchto tiskovin.

Barevné letáky bych navrhovala umístit do dopravních prostředků, kde budou mít delší životnost. Umístění do hromadné dopravy má také výhodu v tom, že lidé v ní často nemají co na práci a čtou si právě vylepené letáčky. Barevné varianty by také mohly být v ostatních budovách Národního muzea. Lidé, kteří je navštěvují se zajímají o kulturu a zřejmě rádi přijdou i do Náprstkova muzea.

Černobílé varianty bych směřovala k široké veřejnosti. Mohly by být rozdávány na ulicích, vhazovány do schránek domů nebo by mohly být vkládány do denního tisku. Tato poslední varianta je nejlepší z toho důvodu, že člověk čtoucí noviny je zaměřen na sběr informací a má čas na detailnější prostudování.

Než jsem došla k finální verzi letáku, vzniklo mnoho návrhů. Některé byly dobré a další byly horší. Tvořila jsem letáky, které informují o výročí, další mají za úkol upozornit na jednotlivé stálé expozice a také jsem tvořila leták zaměřený na dětskou část populace.

Výroční letáky začaly vznikat v černobílé podobě. A u té jsem nakonec zůstala. Nejprve jsem zkoušela pracovat se stylizovanými maskami. Aby na letácích nezabíraly mnoho místa, byla každá maska rozdělena na polovinu a poté jsem je umístila pod sebe po obou stranách. Masky byly černobílé, jen některé prvky byly zvýrazněny šedou barvou, která se objevovala i v pruzích pod důležitým textem. Text byl napsán firemním písmem Myriad Pro a byl použit v bílé a černé variantě. Dále jsem umisťovala logo nahoru do pravého rohu, dolů na levou stranu, kde na logo navazoval pruh. Zkoušela jsem používat přechody barev v pruzích, ale ani jedna z těchto variant nebyla uspokojivá [viz. příloha X].

Další nápad, který přišel, bylo použití masek pod sebe v myšlence, že by mohl vzniknout jakýsi totem, který by vyčníval z loga. Tato verze, ale působila příliš nevyváženě [viz. příloha XI].

Většinu těchto verzí jsem zkusila vytvořit i v inverzní barevné podobě. Některým to prospělo, některým to naopak uškodilo, ale stále to nebylo to pravé.

V následující fázi jsem do letáků začala umisťovat grafickou značku pro 150 let Náprstková muzea. V předchozích letácích byla tato informace psána firemním písmem, ale nefungovalo to, jak by mělo. Proto jsem začala používat tuto značku. Tam ale nastal problém, protože tento grafický prvek nedokázal fungovat s používanými maskami. Proto jsem opustila motivy masek a dále pracovala jen s textem, logem Náprstková muzea a značkou pro 150 let, z čehož vyšly finální podoby letáku [viz. příloha XII].

V barevných letácích se držím jednotného vizuálního stylu. Používám na pozadí přechod z hnědé do žluté barvy. Písmo se objevuje ve žluté a černé barvě. Součástí je vždy logo, motiv masky nebo mince a v neposlední řadě i adresa muzea a odkaz na webové stránky.

Leták, na kterém jsou vypsány všechny stálé expozice, jsem začala tvořit rovnou celobarevný. Na tomto letáku je více informací než na předchozím, proto grafické prvky nejsou tak dominantní. V levém horním rohu je umístěno logo Náprstkova muzea a na něj se napojuje černý pruh, na kterém je umístěn text stálé expozice. Napravo od tohoto pruhu jsou vypsány názvy výstav a vždy je k nim uveden krátký text, který představuje o čem výstava pojednává. Na pravé straně jsou vyobrazeny masky, které jsou součástí expozic [viz. příloha XIII].

Rozhodla jsem se, že by mohlo být zajímavé, vytvořit letáčky na každou expozici zvlášť. Podoba těchto letáků vycházela z předešlého. Změna byla pouze v množství textu. Díky tomu, že ho bylo více, byl umístěn na střed pod název výstavy. Pod tento text jsem umisťovala stylizovaný motiv masky nebo mince, podle toho o jakou výstavu se jednalo. Masky jsem použila proto, že se objevují ve všech expozicích Náprstkova muzea. Jen u expozice Mincovníctví Mexika jsem použila motiv platidla. Jedná se o stříbrný osmireál z doby Filipa V. Námět na letáčích by měl návštěvníkovi na první pohled říci, co ho na konkrétní výstavě čeká. Umístění motivů na střed nebylo dostatečně atraktivní, proto jsem zkusila vytvořit ještě jiné varianty. V další jsem použila opakující se motiv, který je na levé straně největší a směrem k pravé straně se zmenšuje. Poslední varianta vycházela z úvodních stran kapitol v katalogu. Text zůstal nezměněný, ale je přemístěn k levé straně, aby na pravé bylo dostatek prostoru pro motiv, který je veden po celé výšce letáku. Jedná se opět o polovinu motivu masky nebo mince [viz. příloha XIV].

Poslední leták, který vznikl, je určen pro děti a školy. V tomto letáku není nutné dodržování barevnosti jednotného vizuálního stylu z toho důvodu, že děti spíše zaujme barevnější řešení než dospělou část obyvatelstva. Zde jsem vycházela z motivu, který mne zaujal při návštěvě muzea. Byl použit na keramické misce a první co mne upoutalo, byla právě barevnost. Tato barevnost se pak objevuje v celém pojetí letáku. Součástí je opět logo, grafický prvek, samotný text a v dolní části adresa a odkaz na webové stránky [viz. příloha XV].

Leták pro děti a školy jsem vytvořila z toho důvodu, že Národní muzeum a konkrétně i Náprstkovo muzeum pořádá mnoho zajímavých aktivit určených dětem. K výstavám jsou připraveny různé programy, akce a workshopy. K některým výstavám jsou dokonce vypracované i pracovní listy, rozdělené podle věku dětských návštěvníků. Tyto listy je možné najít na internetových stránkách Národního muzea. Mně osobně tyto

pracovní listy velice zaujaly, protože si myslím, že děti si po jejich vypracování z výstav odnesou mnohem více nových informací.

Národní muzeum vychází z toho, že zaujmout dětského diváka není jednoduché. Proto jsou aktivity připraveny poutavě a s ohledem na věk dětí. Komentované prohlídky jsou časově přizpůsobeny a ostatní akce jsou svým programem také zařízené tak, aby je zvládly děti uvedeného věku. V těchto aktivitách se autoři inspirovali rámcovými vzdělávacími programy, projektovým vyučováním a zážitkovými formami. Podle mého názoru je takové zpracování pro děti velice atraktivní.

Jako příklad bych ráda uvedla jednu akci, která probíhá v současné době v Náprstkově muzeu. Její název je Strašidla z domu u Halánků, i z celého světa. Zde se děti seznámí s pohádkami a kouzly staré Prahy a celého světa. Protože každá kultura má svá strašidla a nadpřirozené bytosti, která jsou ale stejně strašidelná a mocná jako ta naše. Součástí hodinové akce, která je určená dětem od 7 do 12 let si účastníci vyrobí vlastního strašáka v podobě loutky pro stínové divadlo, které si pak vyzkouší hrát s vlastním strašidlem.²

3.1.4.1.2 Plakáty

Plakát by měl být grafickou zkratkou. Mnoho motivů, myšlenek a barev není dobré řešení. Kompozice je jednoduchá, ale o to více výrazná, protože plakát budou lidé číst i z dálky. Proto se také používají větší formáty. Nejčastěji jsou to A2, A1 a A0. Já jsem pro své plakáty zvolila velikost B2.

V rámci svojí propagace bych plakáty umístila, stejně jako letáky, do všech budov, které spadají pod Národní muzeum. Dále by mohly být vylepené na plakátovacích plochách. Těch ale v dnešní době ubývá, proto bych zvolila ještě variantu, kdy by se plakáty umísťovaly do prosklených částí zastávek hromadné dopravy.

Hlavní myšlenkou v plakátech bylo 150 let od založení Náprstkova muzea. Protože plakát potřebuje jasnou myšlenku, jen nejdůležitější sdělení a musí být čitelný i z dálky, snažila jsem se na něj umístit jen stručný text a vyzdvihnout logo určené pro 150 let.

² NETservis s.r.o. *NÁRODNÍ MUZEUM* [online]. Vystaveno roku 2005 [cit. 20. 1. 2012]. URL: <<http://www.nm.cz/Naprstkovo-muzeum/Expozice-NpM/>>.

Při tvorbě plakátů vzniklo mnoho variant a návrhů. Barevnost jednotného vizuálního stylu jsem neopustila, proto u všech variant plakátů je použito pozadí s přechodem z hnědé do žluté barvy. V prvních verzích jsem používala jen logo Náprstkova muzea a číslici 150 psanou fontem Myriad pro. Logo jsem umísťovala na střed stránky a do pruhu navazujícího na logo jsem dala číslici. V další variantě jsem se snažila logo napojit přímo na číslici, ale žádný z těchto nápadů nefungoval díky tomu, že použitý písmový font nedokázal korespondovat s logem Náprstkova muzea [viz. příloha XVI].

Proto jsem pro další návrhy rozhodla použít nedokončenou variantu znaku 150 let. Z těchto nápadů byl pro mě nejzajímavější ten, kdy jsem znaky 150 let umísťovala na pozadí letáku jako tapetu. Nejprve jen ve žluté barvě a v další variantě v barvách, které měly za úkol vytvořit podobný přechod jako je na pozadí z hnědé do žluté barvy. Tímto nápadem jsem se inspirovala pro titulní stranu katalogu [viz. příloha XVII].

V dokončovací fázi jsem začala používat definitivní znak pro 150 let a hned plakáty začaly fungovat správným dojmem. To bylo způsobeno hlavně tím, že značka 150 let byla vytvořena tak, aby měla stejné prvky jako logo Náprstkova muzea. Použila jsem podobné nápady jako vznikly v předchozích fázích. Proto jsem nyní začala pracovat hlavně s barvami. Zkoušela jsem, co bude fungovat nejlépe [viz. příloha XVIII].

A poslední, co plakát potřeboval, byl krátký text o čem vypovídá. Proto jsem do finálních variant začala umísťovat text „150 let od založení Náprstkova muzea asijských, afrických a amerických kultur“, který jsem vložila pod logo spojené se znakem pro 150 let [viz. příloha XIX].

3.1.4.1.3 Katalog

Katalog je obsažnější a skládá se z mnoha informací. V tomto případě o Náprstkově muzeu a stálých expozicích. Text je rozdělen do kapitol a jsou v něm zahrnuty informace o exponátech, o původních obyvatelích Asie, Afriky a Ameriky a mnoho dalších zajímavých informací, které člověka mohou nalákat k návštěvě muzea.

Takové tiskoviny se většinou vydávají jen k významným příležitostem. Událost jako je stopadesátileté výročí je určitě vhodnou možností, jak na Náprstkovo muzeum formou katalogu upozornit.

Opět jsem pracovala s jednotným vizuálním stylem. Titulní strana si prošla téměř stejným vývojem jako letáky a plakáty. Nakonec titulní strana vznikla z inspirace plakátem, kde se objevuje znak pro 150 jako tapeta vedoucí pod logem. Strany uvnitř katalogu jsou dvojího typu. Úvodní strany k jednotlivým kapitolám jsou hodně podobné letákům na jednotlivé expozice. Na pozadí stran se objevuje hnědožluté pozadí, na kterém je nahoře žlutým písmem nadepsán název kapitoly. Pod názvem je černým písmem napsán úvod do kapitoly a uprostřed, kde se setkává dvoustrana, je opět kresba masky nebo mince, stejně jako u letáků. Na pravém okraji úvodních dvoustran běží pruh, ve kterém jsou značky pro výročí 150 let. Vždy je jeden symbol zvýrazněn, aby se člověk lépe orientoval v pořadí kapitol. Na ostatních dvoustranách je více textu, který je doplněn fotografiemi, a proto jsem zde použila jednobarevné světle žluté pozadí, aby na něm bylo vše dobře čitelné.

Katalog obsahuje textovou a obrazovou část, kterou tvoří fotografie a kresby. Fotografie jsem pořídila při své návštěvě přímo v Náprstkově muzeu. Fotografování ale nebylo jednoduché, protože většina exponátů je ve skleněných vitrínách. Přestože jsem fotografovala bez blesku, na mnoha fotkách se objevují odrazy světla, které prochází okny. Do katalogu jsem vybrala ty fotografie, které byly bez odrazů a nebo se daly upravit v počítačovém programu. Téměř všechny fotografie potřebovaly upravit oříznutím. To bylo nutné proto, abych získala na pohled příjemnou kompozici [viz. příloha XX].

Veškerý text, který se nachází v katalogu je převzatý z internetových stránek Náprstkova muzea³ a nebo z letáků, které jsou k dostání přímo v muzeu.

3.1.4.2 Merkantilní tiskoviny

Jedná se o služební tiskoviny, které zaměstnanec muzea používá téměř každý den a díky nim také komunikuje s dalšími lidmi. Pro svoji propagaci jsem vytvořila kancelářské tiskoviny, a to dopisní papír s obálkou a vizitku.

³ NETservis s.r.o. *NÁRODNÍ MUZEUM* [online]. Vystaveno roku 2005 [cit. 20. 1. 2012]. URL: <<http://www.nm.cz/Naprstkovo-muzeum/Expozice-NpM/>>.

3.1.4.2.1 Dopisní papír a obálka

Dopisní papír i obálka jsou označeny logem Náprstkova muzea. Vytvořila jsem dvě varianty. Pro běžné používání jsou s logem, které je používáno pro běžnou propagaci a v období výročí, což bude začátkem listopadu roku 2012, se budou používat předměty s logem doplněným o text 150 let [viz. příloha XXI].

Dopisní papír je bílé barvy, tu jsem zvolila proto, že někteří lidé stále píšou dopisy ručně. Kdybych na pozadí použila barvu, třeba jen světle žlutou, jako je na ostatních materiálech, mohlo by se stát, že by ručně psané písmo nebylo dobře čitelné. Po levé straně běží žlutý pruh na který dole navazuje logo s textem Náprstkovo muzeum. Umístění loga zaručuje nahoře dostatek místa pro napsání adresy adresáta i odesílatele a samozřejmě i pro samotný text. Ve výročních variantách bude umístěna značka 150 LET. Je umístěna jak na dopisním papíru, tak i na obálce.

Obálka je také v bílé barvě ze stejných důvodů jako je tomu u dopisního papíru. Na levé straně je opět umístěno logo na které navazuje žlutý pruh, který běží i na zadní straně obálky. Zepředu obálky už budou jen žlutě natištěné řádky pro napsání jména, příjmení a adresy a také vyznačená místa pro nalepení známky a napsání poštovního směrovacího čísla.

3.1.4.2.2 Vizitka

Vizitek se může objevovat mnoho druhů. Nejčastější je však vizitka firemní. Tu jsem tvořila i já. Standardní rozměr vizitky je 9 x 5 cm, ovšem používají se i další velikosti. Já jsem zůstala u běžného rozměru. Firemní vizitka obsahuje přesný název muzea, jeho logo, adresu, telefon, e-mail a internetový odkaz na stránky muzea.

Také u vizitky jsem se držela jednotného vizuálního stylu. Použila jsem pozadí s přechodem od hnědé do žluté barvy. Název muzea je v barvě žluté, protože je umístěn na horní části, kde dobře kontrastuje s pozadím. Ostatní text je v černé barvě. Použitý font je opět Myriad Pro. V levé části je umístěno logo Náprstkova muzea, na které se napojuje žlutý pruh, který se objeví i na pravé straně vizitky, aby byla vyvážená. U výroční varianty se objeví značka 150 let, která navazuje na pravý žlutý pruh [viz. příloha XXII].

3.1.4.3 Reklamní předměty

Reklamní předměty jsou drobné předměty, které jsou v jednotném vizuálním stylu a mají za úkol připomenout obdarovanému muzeum, kdykoli daný předmět použije. Tyto dárky se mohou rozdávat při výjimečných příležitostech, jako je například 150 let od založení Náprstkova muzea nebo na soutěžích. Takovými předměty mohou být trička, hrnečky, propisovací tužky, tašky, přívěsky, kalendáře, zapalovače, čepice, deštníky, diáře a mnoho dalších. Já jsem zvolila první čtyři jmenované.

U každého předmětu jsou vyhotoveny dvě varianty. První pro běžné užívání a druhá pro období výročí.

3.1.4.3.1 Trička

Trička jsou navržena tak, aby odpovídala barevnosti jednotného vizuálního stylu muzea. Větší část je žlutá a rukávy jsou hnědé. Z přední strany je umístěno pouze logo muzea. Písmena v logu jsou černá a pruh je hnědý, aby ladil s rukávy. Ze zadní strany se liší běžná varianta trička od výroční. V běžné je použita stylizovaná podoba masky, kde jsou zvýrazněné oči a ústa hnědou barvou. U výroční varianty je použit znak 150 let, kde se také objevuje černá a hnědá barva [viz. příloha XXIII].

3.1.4.3.2 Tašky

U tašek se opět objevuje barevnost jednotného vizuálního stylu. Vnější strana je žlutá a vnitřní je hnědá. Na venkovní straně se objevuje potisk. Ze předu je vždy logo Náprstkova muzea a na zadní straně se nalézá buď grafická podoba masky, nebo značka pro 150 let. Stejně jako u trička se v grafických prvcích opakuje hnědá barva, aby byla taška v barevné harmonii [viz. příloha XXIV].

Tašku jsem nejen navrhla, ale i ušila v rámci předmětu textilní tvorba. Asi největší problém se vyskytl, když jsem potřebovala koupit látku. Nikde neměli barvy, jaké jsem potřebovala a co se týká materiálu, také neměli velký výběr. Proto jsem při šití tašky trochu improvizovala a šila s takovými látkami, které se zdály být nejvhodnější. Další zádrhel se objevil při samotném šití. Látka byla nejen velmi klouzavá, ale také se vytahovala. Proto jsem nejprve musela celou tašku nastehovat. Po ušití přišel na řadu potisk. Nejprve jsem si nechala vyplotrovat šablonu do

samolepící folie. Poté jsem ji nalepila na tašku a barvami na textil vyplnila části, které jsou barevné. Nakonec už stačilo tašku jen zažehlit.

3.1.4.3.3 Hrnečky

Také hrnečky jsou sjednoceny barevností s ostatními propagačními prostředky. Uvnitř je hnědý a z venkovní strany žlutý. Na této straně jsou opět navrženy grafické prvky. Z přední strany bude logo Náprstkova muzea a ze strany druhé bude podle příležitosti vyobrazena maska nebo výroční znak [viz. příloha XXV].

3.1.4.3.4 Propisovací tužky

Na propisovacích tužkách je také uplatněn jednotný vizuální styl. Barevnost je opět žlutá a hnědá. Z jedné strany je logo Náprstkova muzea. Jen text NÁPRSTKOVO MUZEUM není dán pod logem, jako u jiných materiálů a to z důvodu, že by nebyl čitelný. Tento text jsem umístila do pruhu, který navazuje na logo, kde může být použita větší velikost fontu. Grafické prvky na zadní straně jsou použity podle příležitosti [viz. příloha XXVI].

4 Používané grafické programy

Nejvíce jsem pracovala s grafickým programem Adobe Illustrator CS3, kde jsem navrhovala veškeré materiály a logo. Díky tomu, že jsem v tomto programu pracovala velice často i dříve, než jsem začala dělat na své bakalářské práci, tvorba v tomto programu pro mě nebyla tak obtížná. A pokud jsem si s něčím nebyla jistá, hledala jsem pomoc v knihách Mistrovství v Adobe Illustrator a Velká kniha digitální grafiky a designu. Druhá zmiňovaná kniha mi pomohla s dalším grafickým programem, ve kterém jsem tvořila. Byl to Adobe Photoshop, ve kterém jsem pracovala s veškerými bitmapovými soubory. Nejvíce času jsem v tomto programu strávila nad úpravou fotografií, které jsem umísťovala do katalogu.

5 Závěr

V mojí práci jsem měla za úkol vytvořit soubor materiálů pro výročí 150 let Náprstkova muzea v Praze. V praktické části bakalářské práce jsem vytvořila logo pro muzeum, které se dá používat samostatně, ale i ve spojení se znakem 150 let. Pro celou akci je vytvořen manuál jednotného vizuálního stylu, kde jsou zobrazeny veškeré materiály, které jsem pro tuto příležitost připravila. Součástí jsou tištěné propagační materiály, jako plakáty, letáky a katalog. Dále merkantilní tiskoviny pro obchodní styk s dalšími společnostmi, ale i s veřejností. V neposlední řadě jsou součástí i reklamní předměty, které mohou sloužit jako dárky. Já jsem vytvořila trička, tašky, hrnečky a propisovací tužky. U všech těchto materiálů jsem se inspirovala přímo exponáty z Náprstkova muzea.

V teoretické části jsem se zabírala životem Vojty Náprstka a vznikem muzea. Při čtení různých materiálů k těmto tématům jsem se dozvěděla mnoho zajímavých informací. Ty jsem také zde uvedla v prvních dvou kapitolách.

Celá tato práce pro mě byla velice poučná z mnoha důvodů. Jeden z nich bylo seznámení se s Vojtou Náprstkem. Dále jsem se zdokonalila v práci s grafickým programem Adobe Illustrator. A ve finální fázi jsem se poučila o předtiskové přípravě materiálů.

6 Resume

The task of my thesis was to create a set of materials for the 150th anniversary of the Náprstek museum in Prague. In the practical part of my thesis I created a logo for the museum, that can be used independently or in connection with the symbol of the 150th anniversary. All materials which I prepared for this occasion are presented in a manual of a united visual style. One part of this manual are printed promotional materials such as posters, leaflets and a catalogue. Others are mercantile printed materials for trade and public relations. As the next part of the manual there are promotional items which can be used as gifts. I created T-shirts, bags, cups and pens and the source of my inspiration were real exhibits from the Náprstek museum.

In the theoretical part of my thesis I studied the life of Vojta Náprstek and the foundation of the museum. The first two chapters present interesting information which I obtained from various sources during my study of this subject.

This thesis was in many ways very instructive for me. I have learnt many interesting things about Vojta Náprstek, I have improved myself in using a graphic programme Adobe Illustrator and I have also learned how to prepare materials before printing.

7 Seznam použité literatury

KOHOUTOVÁ, Helena. *Vojta Náprstek a dům u Halánků*. XANTIPA: kulturně společenský měsíčník, září 2011, roč. 17, č 9, s. 44 - 49.

SECKÁ, Milena. *Anna Fingerhutová (1788-1873) – Panímaminka od Halánků*. Adjust art, spol. s r. o.

HASHIMOTO, Alan. *Velká kniha digitální grafiky a designu*. 1. vyd. Brno: Computer Press, a.s. , 2010. 384 s. ISBN 978-80-251-2166-5.

STEUER, Sharon. *Mistrovství světa v Adobe Illustrator: Typy, efekty, kouzla*. 1. vyd. Brno: Computer Press, a.s., 2007. 432 s. ISBN 978-80-251-1778-1.

SAMARA, Timothy. *Grafický design: Základní pravidla a způsoby jejich porušování*. Praha: Slovart, s.r.o., 2008. 272 s. ISBN 978-80-7391-030-3.

HÄCKL, Bohuš. *Propagační prostředky*. 2. vyd. Praha: Merkur, 1977. 238 s. ISBN 51-224-77.

GRIMPLINIOVÁ, Marie. *Stručný přehled propagace a aranžování : pro žáky SOŠ a SOU obchodního*. Plzeň, 2003. 37 s.

VLKOVÁ, Klára. *Písmo a typografie: jako součást odborných uměleckých předmětů se zaměřením na grafickou úpravu textu pomocí ICT*. Plzeň, 2006. 98 s.

RSS. *Český rozhlas* [online]. Vystaveno roku 1996 – 2012/26. 12. 2004 [cit. 4. 9. 2011]. URL: <<http://www.radio.cz/cz/rubrika/udalosti/tradici-vanocniho-stromku-v-cechach-rozsiril-amerikan-vojta-naprstek>>.

EMPRESA MEDIA, a.s. *PROFIT.CZ* [online]. Vystaveno 31.10.2010 [cit. 4. 9. 2011]. URL: <<http://profit.tyden.cz/clanek/vojta-naprstek-svetak-z-domu-u-halanku/>>.

ELPIDA. *Vitalplus* [online]. Vystaveno 23.5. 2011 [cit. 4. 9. 2011]. URL: <<http://www.vitalplus.org/article.php?article=464>>.

Historie písma [online]. [cit. 2. 4. 2012]. URL: <http://www.volny.cz/sole-tisk/historie_pisma.htm>.